

No. 34971

**Canada
and
Hungary**

Convention between the Government of Canada and the Government of the Republic of Hungary for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital. Budapest, 15 April 1992

Entry into force: *1 October 1994 by notification, in accordance with article 29*

Authentic texts: *English, French and Hungarian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Canada, 13 August 1998*

**Canada
et
Hongrie**

Convention entre le Gouvernement du Canada et le Gouvernement de la République de Hongrie en vue d'éviter les doubles impositions et de prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune. Budapest, 15 avril 1992

Entrée en vigueur : *1er octobre 1994 par notification, conformément à l'article 29*

Textes authentiques : *anglais, français et hongrois*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Canada, 13 août 1998*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF CANADA AND THE
GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF HUNGARY FOR THE AVOID-
ANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL
EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

I. SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1. Personal Scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of each Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are, in particular:

(a) In the case of Canada:

The income and capital taxes imposed by the Government of Canada (hereinafter referred to as "Canadian tax");

(b) In the case of the Republic of Hungary:

(i) The income tax on individuals;

(ii) The profit taxes

(hereinafter referred to as "Hungarian tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes and to taxes on capital which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

II. DEFINITIONS

Article 3. General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

(a) The term "Canada", used in a geographical sense, means the territory of Canada, including

(i) Any area beyond the territorial seas of Canada which, in accordance with international law and the laws of Canada, is an area within which Canada may exercise rights with respect to the seabed and subsoil and their natural resources;

(ii) The seas and airspace above every area referred to in sub-paragraph (i) in respect of any activity carried on in connection with the exploration for or the exploitation of the natural resources referred to therein;

(b) The term "Republic of Hungary", used in a geographical sense, means the territory of the Republic of Hungary;

(c) The terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean, as the context requires, Canada or the Republic of Hungary;

(d) The term "person" includes an individual, an estate, a trust, a company and any other body of persons;

(e) The term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes; in French, the term "société" also means a "corporation" within the meaning of Canadian law;

(f) The terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(g) The term "competent authority" means:

(i) In the case of Canada, the Minister of National Revenue or his authorized representative;

(ii) In the case of the Republic of Hungary, the Minister of Finance or his authorized representative;

(h) The term "tax" means Canadian tax or Hungarian tax, as the context requires;

(i) The term "national" means:

(i) Any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) Any legal person, partnership and association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

(j) The term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by a resident of a Contracting State, except where the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4. Resident

I. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means:

(a) Any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature;

(b) The Government of that Contracting State or a political subdivision or local authority thereof or any agency or instrumentality of any such government or authority.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

(a) He shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(b) If the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

(c) If he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

(d) If he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a company is a resident of both Contracting States, then its status shall be determined as follows:

(a) It shall be deemed to be a resident of the State of which it is a national;

(b) If it is a national of neither of the States, it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

4. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual or a company is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement endeavour to settle the question and to determine the mode of application of the Convention to such person.

Article 5. Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of a resident of a Contracting State is wholly or partly carried on.

2. For the purposes of paragraph 1, the term "place of business" includes also a place of production.

3. The term "permanent establishment" includes especially:

(a) A place of management;

(b) A branch;

(c) An office;

(d) A factory;

(e) A workshop;

(f) A mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources; and

(g) A building site, a construction, installation or assembly project which exists for more than 12 months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" in respect of a resident of a Contracting State shall be deemed not to include:

(a) The use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the resident;

(b) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the resident solely for the purpose of storage, display or delivery;

(c) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the resident solely for the purpose of processing by another person;

(d) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the resident;

(e) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the resident, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(f) The maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e) provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 3, where a person -- other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies -- is acting on behalf of a resident of a Contracting State and has, and habitually exercises in the other Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the resident, that resident shall be deemed to have a permanent establishment in that other State in respect of any activities which that person undertakes for the resident unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. A resident of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

III. TAXATION OF INCOME

Article 6. Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. For the purposes of this Convention, the term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property and to income, such as the recovery of prior depreciation granted in respect of such property, arising on the alienation of such property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property used in carrying on a business or in the performance of independent personal services.

Article 7. Business Profits

1. The business profits of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the resident carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the resident carries on or has carried on business as aforesaid, the business profits of the resident may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where a resident of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the business profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate person engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the resident and with all other persons.

3. In the determination of the business profits of a permanent establishment, there shall be allowed those expenses that are deductible under the laws of the Contracting State in which the permanent establishment is situated and that are incurred for the purposes of that permanent establishment including executive and general administrative expenses, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No business profits shall be attributed to a permanent establishment of a person by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the person.

5. For the purposes of the preceding paragraphs, the business profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where business profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping and Air Transport

1. Profits derived by a resident of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 and Article 7, profits derived from the operation of ships or aircraft between places in a Contracting State may be taxed in that State.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits referred to in those paragraphs derived by a resident of a Contracting State from its participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated Persons

1. Where

(a) A resident of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of a resident of the other Contracting State, or

(b) The same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of a resident of a Contracting State and a resident of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two persons in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent persons, then any income which would, but for those conditions, have accrued to one of the persons, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the income of that person and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the income of a resident of that State -- and taxes accordingly -- income on which a resident of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the income so included is income which would have accrued to the first-mentioned person if the conditions made between the two persons had been those which would have been made between independent persons, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of tax charged therein on that income. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

3. A Contracting State shall not change the income of a person in the circumstances referred to in paragraph 1 after the expiry of the time limits provided in its national laws and, in any case, after five years from the end of the year in which the income which would be subject to such change would, but for the conditions referred to in paragraph 1, have accrued to that person.

4. Subject to the provisions of the tax laws of each Contracting State, the provisions of paragraphs 2 and 3 shall not apply in the case of fraud, wilful default or neglect.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

(a) 10 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which controls directly or indirectly at least 25 per cent of the voting power in the company paying the dividends;

(b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The provisions of this paragraph shall not affect the taxation of the company on the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraph 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

6. Nothing in this Convention shall be construed as preventing a Contracting State from imposing on the earnings of a company attributable to a permanent establishment in that State, tax in addition to the tax which would be chargeable on the earnings of a company which is a national of that State, provided that any additional tax so imposed shall not exceed 10 per cent of the amount of such earnings which have not been subjected to such additional tax in previous taxation years. For the purpose of this provision, the term "earnings" means the profits attributable to a permanent establishment in a Contracting State in

a year and previous years after deducting therefrom all taxes, other than the additional tax referred to herein, imposed on such profits by that State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2,

(a) Interest arising in a Contracting State and paid in respect of a bond, debenture or other similar obligation of the government of that Contracting State or of a political subdivision or local authority thereof shall, provided that the interest is beneficially owned by a resident of the other Contracting State, be taxable only in that other State;

(b) Interest arising in the Republic of Hungary and paid to a resident of Canada shall be taxable only in Canada if it is paid in respect of a loan made, guaranteed or insured, or a credit extended, guaranteed or insured by the Export Development Corporation;

(c) Interest arising in Canada and paid to a resident of the Republic of Hungary shall be taxable only in the Republic of Hungary if it is paid in respect of a loan made, guaranteed or insured, or a credit extended, guaranteed or insured by the Hungarian National Bank or any other entity as may be specified and mutually agreed in letters exchanged between the competent authorities of the Contracting States; and

(d) Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State who was constituted and is operated exclusively to administer or provide benefits under one or more pension, retirement or other employee benefits plans shall not be taxable in the first-mentioned State provided that

(i) The resident is the beneficial owner of the interest and is generally exempt from tax in the other State, and

(ii) The interest is not derived from carrying on a trade or a business or from a related person.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from money lent by the laws of the State in which the income arises. However, the term "interest" does not include income dealt with in Article 10.

5. The provisions of paragraph 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such per-

manent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, copyright royalties and other like payments in respect of the production or reproduction of any cultural, dramatic, musical or other artistic work (but not including royalties in respect of motion picture films and works on film or videotape or other means of reproduction for use in connection with television) arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State who is subject to tax thereon shall be taxable only in that other State.

4. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright, patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process or other similar intangible property, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience, and includes payments of any kind in respect of motion picture films and works on film, videotape or other means of reproduction for use in connection with television.

5. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connect-

ed with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which a resident of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise carried on by such resident) or of such a fixed base may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which such property is taxable according to paragraph 3 of Article 22.

4. Gains from the alienation of

(a) Shares (other than shares quoted on an approved stock exchange in the other State) forming part of a substantial interest in the capital stock of a company which is a resident of that other State the value of which shares is derived principally from immovable property situated in that other State; or

(b) A substantial interest in a partnership, trust or estate, established under the law in the other State, the value of which is derived principally from immovable property situated in that other State, may be taxed in that State. For the purposes of this paragraph, the term "immovable property" includes the shares of a company referred to in sub-paragraph (a) or an interest in a partnership, trust or estate referred to in sub-paragraph (b) but does not include any property, other than rental property, in which the business of the company, partnership, trust or estate is carried on.

5. Where a resident of one of the Contracting States alienates property in the course of a corporate organization, reorganization, amalgamation, division or similar transaction and profit, gain or income with respect to such alienation is not recognized for the purpose of taxation in that State, if requested to do so by the person who acquires the property, the competent authority of the other State may agree, subject to terms and conditions satisfactory to such competent authority, to defer the recognition of the profit, gain or income with respect to such property for the purpose of taxation in that other State until such time and in such manner as may be stipulated in the agreement.

6. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

7. The provisions of paragraph 6 shall not affect the right of a Contracting State to levy, according to its law, a tax on gains from the alienation of any property derived by an individual who is a resident of the other Contracting State and has been a resident of the first-mentioned State at any time during the six years immediately preceding the alienation of the property unless the property was never owned by the individual while he was a resident of the first-mentioned State.

Article 14. Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has or had such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the calendar year concerned, and either

(a) The remuneration earned in the other Contracting State in the calendar year concerned does not exceed five thousand Canadian dollars (\$5,000) or its equivalent in Hungarian currency; or

(b) The remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and such remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by a resident of a Contracting State, may be taxed in that State.

Article 16. Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and Athletes

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

3. The provisions of paragraph 2 shall not apply if it is established that neither the entertainer or the athlete nor persons related thereto, participate directly or indirectly in the profits of the person referred to in that paragraph.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by a non-profit organization or by entertainers or athletes if the visit to that Contracting State is substantially supported by public funds and the activities are not performed for the purpose of profit.

Article 18. Pensions and Annuities

1. Pensions and annuities arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Pensions, including alimony and other similar payments, arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may also be taxed in the State in which they arise, and according to the law of that State. However, in the case of periodic pension payments, the tax so charged shall not exceed the lesser of

(a) 15 per cent of the gross amount of the payment, and

(b) The rate determined by reference to the amount of tax that the recipient of the payment would otherwise be required to pay for the year on the total amount of the periodic pension payments received by him in the year, if he were resident in the Contracting State in which the payment arises.

3. Annuities arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may also be taxed in the State in which they arise, and according to the law of that State; but the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the portion thereof that is subject to tax in that State. However, this limitation does not apply to lump-sum payments arising on the surrender, cancellation, redemption, sale or other alienation of an annuity, or to payments of any kind under an annuity contract the cost of which was deductible, in whole or in part, in computing the income of any person who acquired the contract.

4. Notwithstanding anything in this Convention:

(a) War veterans pensions and allowances arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in that other State to the extent that they would be exempt from tax if received by a resident of the first-mentioned State;

(b) Alimony and other similar payments arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State who is subject to tax therein in respect thereof, shall be taxable only in that other State; and

(c) Pensions and allowances, received from a Contracting State and paid under the social security legislation of that Contracting State shall not be taxable in the other Contracting State so long as they are not subject to tax in the first-mentioned State.

Article 19. Government Service

1. Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered in any other State to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State. However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the individual is a resident of that other State who:

(a) Is a national of that other State; or

(b) Did not become a resident of that other State solely for the purpose of rendering the services.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof. The provisions of Articles 15 and 16, as the case may be, shall apply to such remuneration.

Article 20. Students

Payments which a student, apprentice or business trainee who is, or was immediately before visiting a Contracting State, a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Other Income

1. Subject to the provisions of paragraph 2, items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. However, if such income is derived by a resident of a Contracting State from sources in the other Contracting State, such income may also be taxed in the State in which it arises, and according to the law of that State. However, in the case of income from an estate or trust, the tax so charged shall, provided that the income is taxable in the Contracting State in which the beneficial owner is a resident, not exceed 15 per cent of the gross amount of the income.

IV. TAXATION OF CAPITAL

Article 22. Capital

1. Capital represented by immovable property owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which a resident of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships and aircraft operated by a resident of a Contracting State in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in that State.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

V. METHODS FOR PREVENTION OF DOUBLE TAXATION

Article 23. Elimination of Double Taxation

1. In the case of Canada, double taxation shall be avoided as follows:

(a) Subject to the existing provisions of the law of Canada regarding the deduction from tax payable in Canada of tax paid in a territory outside Canada and to any subsequent modification of those provisions -- which shall not affect the general principle hereof -- and unless a greater deduction or relief is provided under the laws of Canada, tax payable in the Republic of Hungary on profits, income or gains arising in the Republic of Hungary shall be deducted from any Canadian tax payable in respect of such profits, income or gains.

(b) Subject to the existing provisions of the law of Canada regarding the determination of the exempt surplus of a foreign affiliate and to any subsequent modification of those provisions -- which shall not affect the general principle hereof -- for the purpose of computing Canadian tax, a company which is a resident of Canada shall be allowed to deduct in com-

puting its taxable income any dividend received by it out of the exempt surplus of a foreign affiliate which is a resident of the Republic of Hungary.

2. In the case of the Republic of Hungary, double taxation shall be avoided as follows:

(a) Where a resident of the Republic of Hungary derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Canada, the Republic of Hungary shall, subject to the provisions of sub-paragraphs (b) and (c), exempt such income or capital from tax.

(b) Where a resident of the Republic of Hungary derives items of income which, in accordance with the provisions of Article 10, may be taxed in Canada, the Republic of Hungary shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Canada. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from Canada.

(c) Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of the Republic of Hungary is exempt from tax in the Republic of Hungary, the Republic of Hungary may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

3. For the purposes of this Article, profits, income or gains of a resident of a Contracting State which may be taxed in the other Contracting State in accordance with this Convention shall be deemed to arise from sources in that other State.

VI. SPECIAL PROVISIONS

Article 24. Non-Discrimination

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which a resident of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on residents of that other State carrying on the same activities.

3. Nothing in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Companies which are residents of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar companies which are residents of the first-

mentioned State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of a third State, are or may be subjected.

5. In this Article, the term "taxation" means taxes which are the subject of this Convention.

Article 25. Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, address to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident, an application in writing stating the grounds for claiming the revision of such taxation. To be admissible, the said application must be submitted within two years from the first notification of the action which gives rise to taxation not in accordance with the Convention.

2. The competent authority referred to in paragraph 1 shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation not in accordance with the Convention.

3. A Contracting State shall not, after the expiry of the time limits provided in its national laws and, in any case, after five years from the end of the taxable period in which the income concerned has accrued, increase the tax base of a resident of either of the Contracting States by including therein items of income which have also been charged to tax in the other Contracting State. Subject to the provisions of the tax laws of each Contracting State, this paragraph shall not apply in the case of fraud, wilful default or neglect.

4. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.

5. The competent authorities of the Contracting States may consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention and may communicate with each other directly for the purpose of applying the Convention.

Article 26. Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any secret information received by a Contracting State shall be treated in the same manner as secret information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) To carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) To supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) To supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

Article 27. Diplomatic Agents and Consular Officers

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

2. Notwithstanding the provisions of Article 4, an individual who is a member of a diplomatic mission, consular post or permanent mission of a Contracting State which is situated in the other Contracting State or in a third State shall be deemed for the purposes of the Convention to be a resident of the sending State if:

(a) In accordance with the general rules of international law he is entitled to the fiscal privileges applicable to such members in the receiving State, and

(b) He is liable in the sending State to the same obligations in relation to tax on his total income as are residents of that sending State.

3. The Convention shall not apply to international organizations, to organs or officials thereof and to persons who are members of a diplomatic mission, consular post or permanent mission of a third State or group of States, being present in a Contracting State and who are not liable in either Contracting State to the same obligations in relation to tax on their total income as are residents thereof.

Article 28. Miscellaneous Rules

1. The provisions of this Convention shall not be construed to restrict in any manner any exemption, allowance, credit or other deduction accorded

(a) By the laws of a Contracting State in the determination of the tax imposed by that State; or

(b) By any other agreement entered into by a Contracting State.

2. Nothing in this Convention shall be construed as preventing Canada from imposing a tax on amounts included in the income of a resident of Canada according to section 91 of the Canadian Income Tax Act or as preventing the Republic of Hungary from imposing a similar tax on amounts included in the income of a resident of the Republic of Hungary.

VII. FINAL PROVISIONS

Article 29. Entry into Force

1. The Contracting States shall notify each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. This Convention shall enter into force sixty days after the date on which the latter of the notifications referred to in paragraph 1 is received and its provisions shall apply:

(a) In respect of tax withheld at the source on amounts paid or credited on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force; and

(b) In respect of other tax for taxation years beginning on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force.

Article 30. Termination

This Convention shall continue in effect indefinitely but either Contracting State may, on or before June 30 of any calendar year, beginning after the expiration of 5 years from the date of its entry into force, give to the other Contracting State a notice of termination in writing through diplomatic channels; in such event, the Convention shall cease to have effect:

(a) In respect of tax withheld at the source on amounts paid or credited on or after the first day of January of the next following calendar year; and

(b) In respect of other tax for taxation years beginning on or after the first day of January of the next following calendar year.

In witness whereof the undersigned, duly authorized to that effect, have signed this Convention.

Done in duplicate at Budapest, this 15th day of April 1992 in the English, French and Hungarian languages, each version being equally authentic.

For the Government of Canada:

JOHN MCDERMID

For the Government of the Republic of Hungary:

KUPA MIHÁLY

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

CONVENTION ENTRE LE GOUVERNEMENT DU CANADA ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE HONGRIE EN VUE D'ÉVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS ET DE PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

I. CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION

Article 1. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte de chacun des États contractants, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) En ce qui concerne le Canada :

Les impôts sur le revenu et sur la fortune qui sont perçus par le Gouvernement du Canada (ci-après dénommés "impôt canadien");

b) En ce qui concerne la République de Hongrie :

(i) L'impôt sur le revenu des personnes physiques;

(ii) Les impôts sur les bénéfices

(ci-après dénommés "impôt hongrois").

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue et aux impôts sur la fortune qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

II. DÉFINITIONS

Article 3. Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) Le terme "Canada", employé dans un sens géographique, désigne le territoire du Canada, y compris

(i) Toute région située au-delà des mers territoriales du Canada qui, conformément au droit international et en vertu des lois du Canada, est une région à l'intérieur de laquelle le Canada peut exercer des droits à l'égard du fond et du sous-sol de la mer et de leurs ressources naturelles; et

(ii) Les mers et l'espace aérien au-dessus de la région visée à l'alinéa (i), à l'égard de toute activité poursuivie en rapport avec l'exploration ou l'exploitation des ressources naturelles qui y sont visées;

b) Le terme "République de Hongrie", employé dans un sens géographique, désigne le territoire de la République de Hongrie;

c) Les expressions "un État contractant" et "l'autre État contractant" désignent, suivant le contexte, le Canada ou la République de Hongrie;

d) Le terme "personne" comprend les personnes physiques, les successions (estates), les fiducies (trusts), les sociétés et tous autres groupements de personnes;

e) Le terme "société" désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition; il désigne également une "corporation" au sens du droit canadien;

f) Les expressions "entreprises d'un État contractant" et "entreprise de l'autre État contractant" désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;

g) L'expression "autorité compétente" désigne :

(i) En ce qui concerne le Canada, le ministre du Revenu national ou son représentant autorisé;

(ii) En ce qui concerne la République de Hongrie, le ministre des Finances ou son représentant autorisé;

h) Le terme "impôt" désigne, suivant le contexte, l'impôt canadien ou l'impôt hongrois;

i) Le terme "national" désigne :

(i) Toute personne physique qui possède la nationalité d'un État contractant;

(ii) Toute personne morale, société de personnes et association constituées conformément à la législation en vigueur dans un État contractant;

j) L'expression "trafic international" désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par un résident d'un État contractant sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre État contractant.

2. Pour l'application de la Convention par un État contractant, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue le droit de cet État concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4. Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "résident d'un État contractant" désigne :

a) Toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, ou de tout autre critère de nature analogue;

b) Le Gouvernement de cet État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou toute personne morale ressortissant du droit public de cet État ou collectivité.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est considérée comme un résident de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme un résident de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États, elle est considérée comme un résident de l'État où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'État dont elle possède la nationalité;

d) Si cette personne possède la nationalité des deux États ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une société est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Elle est considérée comme un résident de l'État dont elle est un national;

b) Si elle n'est un national d'aucun des États, elle est considérée comme un résident de l'État où se trouve son siège de direction effective.

4. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique ou une société est un résident des deux États contractants, les autorités compétentes des États contractants s'efforcent d'un commun accord de trancher la question et de déterminer les modalités d'application de la Convention à ladite personne.

Article 5. Établissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle un résident d'un État contractant exerce tout ou partie de son activité.

2. Au sens du paragraphe 1, l'expression "installation d'affaires" comprend aussi une installation de production.

3. L'expression "établissement stable" comprend notamment :

- a) Un siège de direction;
- b) Une succursale;
- c) Un bureau;
- d) Une usine;
- e) Un atelier;

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles; et

g) Un chantier de construction ou une chaîne d'assemblage ou de montage dont la durée dépasse douze mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" à l'égard d'un résident d'un État contractant si :

a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant au résident;

b) Des marchandises appartenant au résident sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) Des marchandises appartenant au résident sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre personne;

d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour le résident;

e) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour le résident, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 3, lorsqu'une personne -- autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 -- agit pour le compte d'un résident d'un État contractant et dispose dans l'autre État contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom du résident, ce résident est considéré comme ayant un établissement stable dans cet autre État pour toutes les activités que cette personne exerce pour le résident, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Un résident d'un État contractant n'est pas considéré comme ayant un établissement stable dans l'autre État contractant du seul fait qu'il y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son ac-

tivité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

III. IMPOSITION DES REVENUS

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant, sont imposables dans cet autre État.

2. Au sens de la présente Convention, l'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue la législation de l'État contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers et aux revenus, tels la récupération des déductions pour amortissement accordées antérieurement à l'égard de ces biens, provenant de l'aliénation de tels biens.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers utilisés dans l'exercice d'une activité industrielle ou commerciale ou dans l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'entreprise d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que le résident n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si le résident exerce ou a exercé son activité d'une telle façon, les bénéfices d'entreprise du résident sont imposables dans l'autre État mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'un résident d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque État contractant, à cet établissement stable les bénéfices d'entreprise qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une personne distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec le résident dont il constitue un établissement stable et avec toutes autres personnes.

3. Pour déterminer les bénéfices d'entreprise d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses qui sont par ailleurs déductibles selon la législation de l'État contractant où est situé l'établissement stable et qui sont exposées aux fins poursuivies par cet

établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. Aucun bénéfice d'entreprise n'est imputé à un établissement stable d'une personne du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour cette personne.

5. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices d'entreprise à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

6. Lorsque les bénéfices d'entreprise comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Navigation maritime et aérienne

1. Les bénéfices qu'un résident d'un État contractant tire de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans cet État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 et de l'article 7, les bénéfices provenant de l'exploitation de navires ou d'aéronefs utilisés entre des points situés dans un État contractant sont imposables dans cet État.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliquent aussi aux bénéfices visés audits paragraphes qu'un résident d'un État contractant tire de sa participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. Personnes associées

1. Lorsque

a) Un résident d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'un résident de l'autre État contractant, ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'un résident d'un État contractant et d'un résident de l'autre État contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux personnes sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des personnes indépendantes, les revenus qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des personnes mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les revenus de cette personne et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les revenus d'un résident de cet État -- et impose en conséquence -- des revenus sur lesquels un résident de l'autre État contractant a été imposé dans cet autre État, et que les revenus ainsi inclus sont des revenus qui auraient été réalisés par la personne du premier État si les conditions convenues entre les deux personnes avaient été celles qui auraient été convenues entre des personnes indépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces revenus. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de

la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

3. Un État contractant ne rectifiera pas les revenus d'une personne dans les cas visés au paragraphe 1 après l'expiration des délais prévus par sa législation nationale et, en tout cas, après l'expiration de cinq ans à dater de la fin de l'année au cours de laquelle les revenus qui feraient l'objet d'une telle rectification auraient, sans les conditions visées au paragraphe 1, été réalisés par cette personne.

4. Sous réserve des dispositions de la législation fiscale de chaque État contractant, les dispositions des paragraphes 2 et 3 ne s'appliquent pas en cas de fraude, d'omission volontaire ou de négligence.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident et selon la législation de cet État, mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 10 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui contrôle directement ou indirectement au moins 25 pour cent des droits de vote de la société qui paie les dividendes;

b) 15 pour cent du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Les dispositions du présent paragraphe n'affectent pas l'imposition de la société sur les bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes n'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre État, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices

non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

6. Aucune disposition de la présente Convention ne peut être interprétée comme empêchant un État contractant de percevoir, sur les revenus d'une société imputables à un établissement stable dans cet État, un impôt qui s'ajoute à l'impôt qui serait applicable aux revenus d'une société qui est un national dudit État, pourvu que l'impôt additionnel ainsi établi n'excède pas 10 pour cent du montant des revenus qui n'ont pas été assujettis audit impôt additionnel au cours des années d'imposition précédentes. Au sens de la présente disposition, le terme "revenus" désigne les bénéfices imputables à un établissement stable dans un État contractant, pour l'année ou pour les années antérieures, après déduction de tous les impôts, autres que l'impôt additionnel visé au présent paragraphe, prélevés par cet État sur lesdits bénéfices.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État, mais si la personne qui reçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2,

a) Les intérêts provenant d'un État contractant et payés sur une obligation, un billet ou autre titre semblable du gouvernement de cet État contractant ou de l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, ne sont imposables que dans l'autre État contractant pourvu qu'un résident de cet autre État en soit le bénéficiaire effectif;

b) Les intérêts provenant de la République de Hongrie et payés à un résident du Canada ne sont imposables qu'au Canada s'ils sont payés en raison d'un prêt fait, garanti ou assuré, ou d'un crédit consenti, garanti ou assuré par la Société pour l'expansion des exportations;

c) Les intérêts provenant du Canada et payés à un résident de la République de Hongrie ne sont imposables que dans la République de Hongrie s'ils sont payés en raison d'un prêt fait, garanti ou assuré, ou d'un crédit consenti, garanti ou assuré par la Banque nationale hongroise ou par un organisme qui est désigné et accepté mutuellement par échange de lettres entre les autorités compétentes des États contractants; et

d) Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant, qui a été constitué et est exploité exclusivement aux fins d'administrer ou de fournir des prestations en vertu d'un ou de plusieurs régimes de pension, de retraite ou d'autres prestations aux employés, ne sont pas imposables dans le premier État pourvu que

(i) Le résident en soit le bénéficiaire effectif et soit généralement exonéré d'impôt dans l'autre État, et

(ii) Les intérêts ne proviennent pas de l'exercice d'une activité industrielle ou commerciale ou d'une personne liée.

4. Le terme "intérêts" employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunt, y compris les primes et lots attachés à ces titres, ainsi que tous autres revenus soumis au même régime fiscal que les revenus de sommes prêtées par la législation de l'État d'où proviennent les revenus. Toutefois, le terme "intérêts" ne comprend pas les revenus visés à l'article 10.

5. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des redevances.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les redevances à titre de droits d'auteur et autres rémunérations similaires concernant la production ou la reproduction d'une oeuvre culturelle, dramatique, musicale ou autre oeuvre artistique (à l'exclusion des redevances concernant les films cinématographiques et les oeuvres enregistrées sur films ou bandes magnétoscopiques ou autres moyens de reproduction destinés à la télévision) provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant qui est assujéti à l'impôt à l'égard de ces redevances, ne sont imposables que dans cet autre État.

4. Le terme "redevances" employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une for-

mule ou d'un procédé secrets ou de tout autre bien incorporel semblable, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique; ce terme comprend aussi les rémunérations de toute nature concernant les films cinématographiques et les oeuvres enregistrées sur films, bandes magnétoscopiques ou autres moyens de reproduction destinés à la télévision.

5. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

6. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel l'obligation donnant lieu au paiement des redevances a été conclue et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers situés dans l'autre État contractant, sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'un résident d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation globale de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise exploitée par tel résident) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international et de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans l'État contractant où ces biens sont imposables selon le paragraphe 3 de l'article 22.

4. Les gains provenant de l'aliénation

a) D'actions (autres que des actions cotées à une bourse de valeurs approuvée dans l'autre État) faisant partie d'une participation substantielle dans le capital d'une société qui est un résident de cet autre État et dont la valeur des actions est principalement tirée de biens immobiliers situés dans cet autre État, ou

b) D'une participation substantielle dans une société de personnes, une fiducie ou une succession constituée en vertu de la législation de l'autre État et dont la valeur est principalement tirée de biens immobiliers situés dans cet autre État,

sont imposables dans cet État. Au sens du présent paragraphe, l'expression "biens immobiliers" comprend des actions d'une société visée à l'alinéa a) ou une participation dans une société de personnes, une fiducie ou une succession visée à l'alinéa b) mais ne comprend pas les biens, autres que les biens locatifs, dans lesquels la société, la société de personnes, la fiducie ou la succession exerce son activité.

5. Lorsqu'un résident de l'un des États contractants aliène un bien lors d'une constitution en société, d'une réorganisation, d'une fusion, d'une scission ou opération semblable, et que le bénéfice, gain ou revenu relatif à cette aliénation n'est pas reconnu aux fins d'imposition dans cet État, si la personne qui acquiert le bien le demande, l'autorité compétente de l'autre État contractant peut, sous réserve des modalités qui lui sont satisfaisantes, accepter de différer la reconnaissance du bénéfice, gain ou revenu relatif audit bien aux fins d'imposition dans cet autre État jusqu'au moment et de la façon qui sont précisés dans l'entente.

6. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

7. Les dispositions du paragraphe 6 ne portent pas atteinte au droit de chacun des États contractants de percevoir, conformément à sa législation, un impôt sur les gains provenant de l'aliénation d'un bien et réalisés par une personne physique qui est un résident de l'autre État contractant et qui a été un résident du premier État à un moment quelconque au cours des six années précédant immédiatement l'aliénation du bien sauf si le bien n'a jamais appartenu à cette personne physique pendant qu'elle était un résident du premier État.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre État contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose, ou a disposé, d'une telle base fixe, les revenus sont imposables dans l'autre État mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cette base fixe.

2. L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18 et 19, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de toute période de douze mois commençant ou se terminant dans l'année civile considérée, et

a) Les rémunérations gagnées dans l'autre État contractant au cours de l'année civile considérée n'excèdent pas cinq mille dollars canadiens (5000 \$) ou l'équivalent en monnaie hongroise; ou

b) Si les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État et si la charge de ces rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par un résident d'un État contractant sont imposables dans cet État.

Article 16. Tantièmes

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas s'il est établi que ni l'artiste du spectacle ou le sportif, ni des personnes qui lui sont associées, ne participent directement ou indirectement aux bénéfices de la personne visée audit paragraphe.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus tirés des activités exercées dans un État contractant par une organisation sans but lucratif ou par des

artistes de spectacle ou des sportifs pourvu que la visite dans cet État contractant soit substantiellement supportée par des fonds publics et que les activités ne soient pas exercées dans un but lucratif.

Article 18. Pensions et rentes

1. Les pensions et les rentes provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les pensions, y compris les pensions alimentaires et autres paiements semblables, provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont aussi imposables dans l'État d'où ils proviennent et selon la législation de cet État. Toutefois, dans le cas de paiements périodiques d'une pension, l'impôt ainsi établi ne peut excéder le moins élevé des deux taux suivants :

a) 15 pour cent du montant brut du paiement, et

b) Le taux calculé en fonction du montant d'impôt que le bénéficiaire du paiement devrait autrement verser pour l'année à l'égard du montant total des paiements périodiques de pensions qu'il a reçus au cours de l'année s'il était un résident de l'État contractant d'où provient le paiement.

3. Les rentes provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont aussi imposables dans l'État d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent de la fraction du paiement qui est assujettie à l'impôt dans cet État. Toutefois, cette limitation ne s'applique pas aux paiements forfaitaires découlant de l'abandon, de l'annulation, du rachat, de la vente ou d'une autre forme d'aliénation de la rente, ou aux paiements de toute nature en vertu d'un contrat de rente le coût duquel était déductible, en tout ou en partie, dans le calcul du revenu de toute personne ayant acquis ce contrat.

4. Nonobstant toute disposition de la présente Convention,

a) Les pensions et allocations de guerre provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont exonérées d'impôt dans cet autre État dans la mesure où elles seraient exonérées d'impôt si elles étaient reçues par un résident du premier État;

b) Les pensions alimentaires et autres paiements semblables provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant qui y est assujetti à l'impôt à l'égard de ceux-ci, ne sont imposables que dans cet autre État; et

c) Les pensions et allocations reçues d'un État contractant et payées en vertu de la législation sur la sécurité sociale de cet État contractant sont exonérées d'impôt dans l'autre État contractant tant qu'elles sont exonérées d'impôt dans le premier État.

Article 19. Fonctions publiques

1. Les traitements, salaires et rémunérations semblables, autres que les pensions, payées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus, dans tout autre État, à ce premier État, subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans ce premier État. Toutefois,

ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet autre État et si la personne physique est un résident de cet autre État qui :

- a) Possède la nationalité de cet autre État, ou
- b) N'est pas devenu un résident de cet autre État à seule fin de rendre les services.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux rémunérations payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales. Les dispositions de l'article 15 ou de l'article 16, suivant les cas, sont applicables à ces rémunérations.

Article 20. Étudiants

Les sommes qu'un étudiant, un stagiaire ou un apprenti qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 21. Autres revenus

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2, les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet État.

2. Toutefois, si ces revenus perçus par un résident d'un État contractant proviennent de sources situées dans l'autre État contractant, ils sont aussi imposables dans l'État d'où ils proviennent et selon la législation de cet État. Mais, dans le cas d'un revenu provenant d'une succession ou d'une fiducie, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 pour cent du montant brut du revenu pourvu que celui-ci soit imposable dans l'État contractant dont le bénéficiaire effectif est un résident.

IV. IMPOSITION DE LA FORTUNE

Article 22. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers que possède un résident d'un État contractant et qui sont situés dans l'autre État contractant, est imposable dans cet autre État.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'un résident d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre État.

3. La fortune constituée par des navires et des aéronefs exploités en trafic international par un résident d'un État contractant, ainsi que par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires et aéronefs, n'est imposable que dans cet État.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

V. DISPOSITIONS PRÉVENTIVES DE LA DOUBLE IMPOSITION

Article 23. Élimination de la double imposition

1. En ce qui concerne le Canada, la double imposition est évitée de la façon suivante :

a) Sous réserve des dispositions existantes de la législation canadienne concernant l'imputation de l'impôt payé dans un territoire en dehors du Canada sur l'impôt canadien payable et de toute modification ultérieure de ces dispositions qui n'en affecterait pas le principe général, et sans préjudice d'une déduction ou d'un dégrèvement plus important prévu par la législation canadienne, l'impôt dû en la République de Hongrie à raison de bénéfices, revenus ou gains provenant de la République de Hongrie est porté en déduction de tout impôt canadien dû à raison des mêmes bénéfiques, revenus ou gains.

b) Sous réserve des dispositions existantes de la législation canadienne concernant la détermination du surplus exonéré d'une corporation étrangère affiliée et de toute modification ultérieure de ces dispositions qui n'en affecterait pas le principe général, une société qui est un résident du Canada peut, aux fins de l'impôt canadien, déduire lors du calcul de son revenu imposable tout dividende reçu qui provient du surplus exonéré d'une corporation étrangère affiliée qui est un résident de la République de Hongrie.

2. En ce qui concerne la République de Hongrie, la double imposition est évitée de la façon suivante :

a) Lorsqu'un résident de la République de Hongrie reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables au Canada, la République de Hongrie, sous réserve des dispositions des alinéas b) et c), exonère de l'impôt ces revenus ou cette fortune.

b) Lorsqu'un résident de la République de Hongrie reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de l'article 10, sont imposables au Canada, la République de Hongrie accorde sur l'impôt qu'elle perçoit sur les revenus de ce résident une déduction d'un montant égal à l'impôt payé au Canada. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt, calculé avant cette déduction, correspondant aux revenus qui proviennent du Canada.

c) Lorsque conformément à une disposition quelconque de la Convention, les revenus qu'un résident de la République de Hongrie reçoit ou la fortune qu'il possède sont exonérés d'impôt dans la République de Hongrie, la République de Hongrie peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus ou de la fortune de ce résident, tenir compte des revenus ou de la fortune exonérés.

3. Pour l'application du présent article, les bénéfiques, revenus ou gains d'un résident d'un État contractant qui sont imposables dans l'autre État contractant conformément à la présente Convention, sont considérés comme provenant de sources situées dans cet autre État.

VI. DISPOSITIONS SPÉCIALES

Article 24. Non-discrimination

1. Les nationaux d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre État qui se trouvent dans la même situation.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'un résident d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des résidents de cet autre État qui exercent la même activité.

3. Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

4. Les sociétés qui sont des résidents d'un État contractant et dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres sociétés similaires qui sont des résidents du premier État et dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents d'un État tiers.

5. Le terme "imposition" désigne, dans le présent article, les impôts visés par la présente Convention.

Article 25. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, adresser à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident, une demande écrite et motivée de révision de cette imposition. Pour être recevable, ladite demande doit être présentée dans un délai de deux ans à compter de la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme à la Convention.

2. L'autorité compétente visée au paragraphe 1 s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention.

3. Un État contractant n'augmente pas la base imposable d'un résident de l'un ou l'autre État contractant en y incluant des éléments de revenu qui ont déjà été imposés dans l'autre État contractant, après l'expiration des délais prévus par sa législation nationale et, en tout cas, après l'expiration de cinq ans à dater de la fin de la période imposable au cours de laquelle les revenus en cause ont été réalisés. Sous réserve des dispositions de la législation

fiscale de chaque État contractant, le présent paragraphe ne s'applique pas en cas de fraude, d'omission volontaire ou de négligence.

4. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention.

5. Les autorités compétentes des États contractants peuvent ne concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention et peuvent communiquer directement entre elles aux fins de l'application de la Convention.

Article 26. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des États contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article 1. Les renseignements secrets reçus par un État contractant sont tenus de la même manière que les renseignements secrets obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par la mise à exécution de ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27. Agents diplomatiques et fonctionnaires consulaires

1. Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

2. Nonobstant les dispositions de l'article 4, une personne physique qui est membre d'une mission diplomatique, d'un poste consulaire ou d'une délégation permanente d'un État contractant qui est situé dans l'autre État contractant ou dans un État tiers est considérée, aux fins de la Convention, comme un résident de l'État accréditant à condition :

a) Que, conformément aux règles générales du droit des gens, elle bénéficie des privilèges fiscaux dont bénéficient

de tels membres dans l'État accréditant; et

b) Qu'elle soit soumise dans l'État d'envoi aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur l'ensemble de son revenu, que les résidents de cet État.

3. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, à leurs organes ou à leurs fonctionnaires, ni aux personnes qui sont membres d'une mission diplomatique, d'un poste consulaire ou d'une délégation permanente d'un État tiers ou d'un groupe d'États, lorsqu'ils se trouvent sur le territoire d'un État contractant et ne sont pas soumis dans l'un ou l'autre État contractant aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur l'ensemble du revenu, que les résidents desdits États.

Article 28. Dispositions diverses

1. Les dispositions de la présente Convention ne peuvent être interprétées comme limitant d'une manière quelconque les exonérations, abattements, déductions, crédits ou autres allègements qui sont ou seront accordés

a) Par la législation d'un État contractant pour la détermination de l'impôt prélevé par cet État, ou

b) Par tout autre accord conclu par un État contractant.

2. Aucune disposition de la présente Convention ne peut être interprétée comme empêchant le Canada de prélever un impôt sur les montants inclus dans le revenu d'un résident du Canada en vertu de l'article 91 de la Loi de l'impôt sur le revenu du Canada ou comme empêchant la République de Hongrie de prélever un impôt semblable sur les montants inclus dans le revenu d'un résident de la République de Hongrie.

VII. DISPOSITIONS FINALES

Article 29. Entrée en vigueur

1. Les États contractants se notifient l'un l'autre que les exigences constitutionnelles pour l'entrée en vigueur de la présente Convention ont été satisfaites.

2. La présente Convention entrera en vigueur soixante jours après la date où la dernière des notifications visées au paragraphe 1 est reçue et ses dispositions seront applicables :

a) À l'égard de l'impôt retenu à la source sur les montants payés ou portés au crédit à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention; et

b) À l'égard des autres impôts, pour toute année d'imposition commençant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

Article 30. Dénonciation

La présente Convention restera indéfiniment en vigueur, mais chacun des États contractants pourra, jusqu'au 30 juin inclus de toute année civile commençant après l'expiration de 5 ans à partir de la date de son entrée en vigueur, donner par la voie diplomatique un avis de dénonciation écrit à l'autre État contractant; dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable :

a) À l'égard de l'impôt retenu à la source sur les montants payés ou portés au crédit à partir du 1er janvier de l'année civile subséquente; et

b) À l'égard des autres impôts, pour toute année d'imposition commençant à partir du 1er janvier de l'année civile subséquente.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait en double exemplaire à Budapest ce 15e jour d'avril 1992, en langues française, anglaise et hongroise, chaque version faisant également foi.

Pour le Gouvernement du Canada :

JOHN MCDERMID

Pour le Gouvernement de la République de Hongrie :

KUPA MIHÁLY

[HUNGARIAN TEXT — TEXTE HONGROIS]

EGYEZMÉNY A KANADAI KORMÁNY ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG
KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE
ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRA
A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN

A Kanadai Kormány és a Magyar Köztársaság Kormánya, attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonadók területén, megállapodtak a következőkben:

I. AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA

1. cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. cikk

Az Egyezmény alá eső adók

1. Az Egyezmény, a beszedés módjára való tekintet nélkül, azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem és a vagyon után az egyes Szerződő Államok részére beszednek.

2. Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, a teljes vagyon, vagy a jövedelem vagy vagyon részei után beszednek, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

/a/ Kanada esetében:

a Kanadai Kormány által beszedett jövedelem- és vagyonadók /a továbbiakban "kanadai adó"/;

- /b/ a Magyar Köztársaság esetében:
 - /i/ a személyi jövedelemadó;
 - /ii/ a nyereségadók;
 - /a továbbiakban "magyar adó"/.

4. Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra és vagyonadókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

II. MEGHATÁROZÁSOK

3. cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény értelmében, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

- /a/ a "Kanada" kifejezés, földrajzi értelemben, jelenti Kanada területét, ideértve
 - /i/ a Kanada parti tengerein túl fekvő bármely olyan területet, amelyen Kanada, a nemzetközi joggal és Kanada törvényeivel összhangban, jogokat gyakorolhat a tengerfenék és az altalaj és azok természeti kincsei tekintetében;

- /ii/ a tengereket és az /i/ alpontban említett területek fölötti légtérrel minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet az ott említett természeti kincsek feltárásával vagy kiaknázásával kapcsolatban kifejtenek;
- /b/ a "Magyar Köztársaság" kifejezés, földrajzi értelemben, jelenti a Magyar Köztársaság területét;
- /c/ "az egyik Szerződő Állam" és "a másik Szerződő Állam" kifejezés Kanadát vagy a Magyar Köztársaságot jelenti, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;
- /d/ a "személy" kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a hagyatékot, a célvagyont, a társaságot és minden más személyi egyesülést;
- /e/ a "társaság" kifejezés jelenti a jogi személyeket vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintenek; francia nyelven a "société" kifejezés "corporation"-t is jelent a kanadai jogszabályok szerinti értelemben;
- /f/ "az egyik Szerződő Állam vállalkozása" és "a másik Szerződő Állam vállalkozása" kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelenti;
- /g/ az "illetékes hatóság" kifejezés:
- /i/ Kanada esetében az állami bevételek miniszterét vagy annak meghatalmazott képviselőjét,

/ii/ a Magyar Köztársaság esetében a pénzügyminisztert vagy annak meghatalmazott képviselőjét jelenti;

/h/ az "adó" kifejezés kanadai adót vagy magyar adót jelent, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

/i/ az "állampolgár" kifejezés jelenti:

/i/ azt a természetes személyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik;

/ii/ azt a jogi személyt, személyi társaságot és társulást, amelynek ez a jogi helyzete az egyik Szerződő Állam hatályos jogszabályaiból származik;

/j/ a "nemzetközi forgalom" kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által üzemeltetett tengeri hajó vagy légijármű bonyolít le, kivéve, ha a tengeri hajót vagy légijárművet csak a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, abban meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. cikk

Lakóhely az adó szempontjából

1. Az Egyezmény értelmében az "egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy" kifejezés jelenti:

- /a/ azt a személyt, aki ennek az Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján ott adóköteles;
- /b/ a Szerződő Állam Kormányát vagy annak politikai egységét vagy helyi hatóságát vagy az ilyen kormány vagy hatóság ügynökségét vagy intézményét.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzete a következők szerint határozandó meg:

- /a/ ez a személy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; ha mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabban /létérdekek központja/;
- /b/ amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Államban van, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

/c/ amennyiben a személynek mindkét Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

/d/ amennyiben a személy mindkét Államnak vagy egyiknek sem állampolgára, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései szerint egy társaság mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzete a következők szerint határozandó meg:

/a/ abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

/b/ amennyiben egyik Államnak sem állampolgára, abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Amennyiben más, mint egy természetes személy vagy egy társaság az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel törekedni fognak arra, hogy a kérdést rendezzék és meghatározzák az Egyezmény alkalmazási módját az ilyen személyre.

5. cikk

Telephely

1. Az Egyezmény értelmében a "telephely" kifejezés állandó üzleti berendezést jelent, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. Az 1. bekezdés értelmében az "üzleti berendezés" kifejezés magában foglalja a termelőberendezést is.

3. A "telephely" kifejezés magában foglalja különösen:

/a/ az üzletvezetés helyét;

/b/ a fiókot;

/c/ az irodát;

/d/ a gyártelepet;

/e/ a műhelyt;

/f/ a bányát, az olaj- és földgázkutatót, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet; és

/g/ az építési kivitelezést vagy szerelést, ha időtartama 12 hónapot meghalad.

4. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személlyel kapcsolatban nem tekintendők "telephelynek":

/a/ azok a berendezések, amelyeket kizárólag e személy javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;

- /b/ a személy javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;
- /c/ a személy javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik személy feldolgozza;
- /d/ az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a személy részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;
- /e/ az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a személy részére bármely más, előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;
- /f/ az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag az /a/ - /e/ pontokban említett tevékenységek valamelyik kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti berendezésnek ebből a kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 3. bekezdés rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés nyer alkalmazást - az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy érdekében tevékenykedik és a másik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott

rendszeresen él, arra, hogy e személy nevében szerződéseket kössön, úgy ez az utóbbi személy telephellyel bírónak tekintendő ebben a másik Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet az először említett személy a részére kifejt, kivéve, ha az először említett személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti berendezésen keresztül fejtenek ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti berendezést telephellyé.

6. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyt nem lehet úgy tekinteni, mintha a másik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot irányít vagy azt egy olyan társaság irányítja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír, vagy a másik Államban /akár telephely útján, akár más módon/ fejti ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

III. A JÖVEDELEM MEGADÓZTATÁSA

6. cikk

Ingatlan vagyonból származó jövedelem

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból /beleértve a mező- és erdőgazdasági üzemek jövedelmét/ élvez, ebben a másik Államban adózatható.

2. Az Egyezmény értelmében az "ingatlan vagyon" kifejezést annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint kell meghatározni, amelyben ez a vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvező jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítések-re vonatkozó jogokat; a tengeri hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbe adásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre és az ilyen vagyon elidegenítéséből keletkező jövedelemre, úgy mint az ilyen vagyonnal kapcsolatosan korábban engedélyezett értékcsökkenési leírásból származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései az üzleti tevékenység kifejtésére vagy a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy vállalkozási nyeresége csak ebben az Államban adózatható, kivéve, ha ez a személy üzleti tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki. Amennyiben a személy így módon fejti ki vagy fejtette ki tevékenységét, a személy vállalkozási nyeresége a másik Államban adózatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezésének fenntartásával, ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy üzleti tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki, ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a vállalkozási nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló személy fejtene ki és az először említett személlyel és minden más személlyel lebonyolított forgalmában teljesen független lenne.

3. A telephely vállalkozási nyereségének megállapításakor elismerhetők azok a költségek, amelyek levonhatók annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint, amelyben a telephely van, és amelyek a telephely miatt merültek fel, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely van, vagy máshol.
4. Egy személy telephelyének nem tudható be vállalkozási nyereség, javaknak vagy áruknek ezen telephely által a személy részére történő pusztán vásárlása miatt.
5. Az előző bekezdések céljaira a telephelynek betudandó vállalkozási nyereségeket évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.
6. Amennyiben a vállalkozási nyereség olyan jövedelem-tételeket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknak a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. cikk

Hajózás és légitözlekedés

1. Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy tengeri hajóknak vagy légitárműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből élvez, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés és a 7. cikk rendelkezéseire, az a nyereség, amely tengeri hajóknak vagy légi járműveknek az egyik Szerződő Államban levő helyek közötti üzemeltetéséből származik, ebben az Államban adózatható.

3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ezekben a bekezdésekben említett olyan nyereségekre is, amelyeket az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételéből élvez.

9. cikk

Társult személyek

1. Amennyiben

/a/ az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

/b/ ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy és a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és ezekben az esetekben a két személy egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan fel-

tételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független személyek egymással megállapodnának, úgy az a jövedelem, amelyet a személyek egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, ennek a személynek a jövedelméhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

2. Amennyiben az egyik Szerződő Állam valamely, ebben az Államban illetőséggel bíró személy jövedelméhez hozzászámítja - és megfelelően megadóztatja - azt a jövedelmet, amely után a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyt ebben a másik Államban megadóztatták és az így hozzászámított jövedelem olyan jövedelem, amelyet az először említett személy elért volna, ha a két személy olyan feltételekben állapodott volna meg egymással, amelyekben független személyek egymással megállapodtak volna, úgy ennek a másik Államnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen jövedelemre ott kivetett adó összegét. E kiigazítás megállapításánál figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai, szükség esetén, tanácskoznak egymással.

3. Az egyik Szerződő Állam nem módosítja valamely személy jövedelmét az 1. bekezdésben említett körülmények között a belső jogszabályaiban előírányzott határidők lejáratá után, és semmi esetre sem annak az évnél a végétől számított öt év eltelte után, amelyben azt a jövedelmet, amely a módosításnak alá lenne vetve, az 1. bekezdésben említett feltételek nélkül ez a személy elérhetett volna.

4. A Szerződő Államok adójogszabályaiban foglalt rendelkezések fenntartásával, a 2. és 3. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók csalás, szándékos mulasztás vagy gondatlanság esetén.

10. cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett az osztalék hasznahúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

/a/ az osztalék bruttó összegének 10 százalékát, ha az osztalék hasznahúzója olyan társaság, amely az osztalékot fizető társaságban a szavazati jognak legalább 25 százalékát közvetlenül vagy közvetve ellenőrzése alatt tartja;

/b/ az osztalék bruttó összegének 15 százalékát minden egyéb esetben.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. Az e cikkben használt "osztalék" kifejezés részvényekből, élvezeti részvényekből vagy élvezeti jogokból, bányarészvényekből, alapítói részvényekből vagy más, nyereségrészesedést biztosító jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak a jogszabályai szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

4. A 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást üz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

5. Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem vetheti a fel nem osztott nyereség után kivetett adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett

osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

6. Az Egyezményben foglaltak nem értelmezendők oly módon, hogy megakadályozzák az egyik Szerződő Államot abban, hogy egy társaság ebben az Államban levő telephelyének betudható nyereségét megadóztassa azon az adón felül, amely kivethető lenne egy olyan társaság nyereségére, amely az adott államnak állampolgára, feltéve, hogy az így kivetett többletadó nem haladhatja meg az olyan nyereség összegének 10 százalékát, amely az előző adózási években nem volt alávetve ilyen többletadónak. E rendelkezés céljára a "nyereség" kifejezés az egyik Szerződő Állam által az ilyen nyereségre az itt hivatkozott többletadó kivételével kivetett valamennyi adó levonása után az ezen Államban levő telephelynek egy évben és a megelőző években betudható nyereséget jelenti.

11. cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható.
2. Mindazonáltal ez a kamat abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, ennek az Államnak a jogszabályai

szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett a kamat haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10 százalékát.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezéseire,

/a/ az egyik Szerződő Államból származó kamat, amit e Szerződő Állam kormányának vagy politikai egységének vagy helyi hatóságának a kötvénye, adósságlevele vagy más hasonló kötelezvénye után fizetnek, csak a másik Államban adóztatható, feltéve, hogy a kamat haszonhúzója a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy;

/b/ a Magyar Köztársaságból származó kamat, amelyet egy Kanadában illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak Kanadában adóztatható, ha azt az Exportfejlesztési Társaság /Export Development Corporation/ által nyújtott, garantált vagy biztosított kölcsönnel, vagy az az által nyújtott, garantált vagy biztosított hitellel kapcsolatban fizetik;

/c/ a Kanadából származó kamat, amelyet a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak a Magyar Köztársaságban adóztatható, ha azt a Magyar Nemzeti Bank vagy bármely más, a Szerződő Államok illetékes hatóságai közti levélváltásban felsorolt és kölcsönösen elfogadott intézmény által nyújtott, garantált vagy biztosított kölcsönnel, vagy az azok által nyújtott, garantált vagy biztosított hitellel kapcsolatban fizetik; és

/d/ az egyik Szerződő Államból származó és a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró olyan személynek fizetett kamat, akit kizárólag abból a célból hoztak létre és működtetnek, hogy egy vagy több nyugdíj- vagy más alkalmazotti segélyezés keretében a juttatásokat kezelje vagy szolgáltatassa, nem adóztatható az először említett Államban, feltéve, hogy

/i/ ez a személy a kamat haszonhúzója és általában mentes az adó alól a másik Államban, és

/ii/ a kamat nem valamely kereskedelmi vagy üzleti tevékenység folytatásából vagy rokonságban lévő személytől származik.

4. Az e cikkben használt "kamat" kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzáloggal, akár nem, különösen pedig állami értékpapírokból és kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, beleértve az ilyen értékpapírokkal, kötvényekkel vagy adósságlevelekkel kapcsolatos prémiumot és jutalmat, valamint olyan jövedelmet, amely ugyanolyan adóztatásnak van alávetve, mint az annak az Államnak a jogszabályai szerint kölcsönzött pénzből származó jövedelem, amelyből a jövedelem származik. A "kamat" kifejezés mindazonáltal nem foglalja magában a 10. cikkben említett jövedelmet.

5. A 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki,

vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást üz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

6. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó berendezése van, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült, és a kamatot ez a telephely vagy állandó berendezés viseli, úgy az ilyen kamat abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó berendezés van.

7. Ha a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat haszonhúzója ilyen kapcsolatck nélkül megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal az ilyen jogdíj megadóztatható abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, annak az Államnak a jogszabályai szerint, de ha a kedvezményezett a jogdíj hasznhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10 százalékát.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezéseire, a valamely kulturális, színművészeti, zenei mű vagy más művészeti alkotás /azonban ide nem értve a mozgóképfilmekkel és a televíziós felhasználás céljára filmekben vagy videoszalagokon levő vagy más sokszorosítási eszközökkel felvett művekkel kapcsolatos szerzői jogokat/ gyártásával vagy sokszorosításával kapcsolatban szerzői jog címén fizetett jogdíj és más hasonló térítés, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró olyan személynek fizetnek, aki ez után adóköteles, csak ebben a másik Államban adóztatható.

4. Az e cikkben használt "jogdíj" kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet valamely szerzői jog, szabadalom, védjegy, minta vagy modell, terv, titkos formula vagy eljárás vagy más hasonló szellemi tulajdon használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, keres-

kedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek, és magában foglalja a mozgóképfilmekkel és a televíziós felhasználás céljára filmekben vagy videoszalagokon levő vagy más sokszorosítási eszközökkel felvett művekkel kapcsolatos bármilyen jellegű térítéseket.

5. A 2. és 3. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a jogdíj származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást üz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

6. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha annak fizetője ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó berendezése van, amellyel kapcsolatban a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült, és az ilyen jogdíjat ez a telephely vagy állandó berendezés viseli, úgy az ilyen jogdíj abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó berendezés van.

7. Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznhúzója, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a jogdíj összege azon használat-hoz, joghoz vagy információhoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a jogdíj hasznhúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett ösz-szegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

13. cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy-nek a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyon elidege-nítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztat-ható.

2. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyere-ség, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró sze-mély másik Szerződő Államban levő telephelyének üzemi vagyona, vagy egy olyan állandó berendezéshez tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek /egyedül vagy az ilyen személy által folytatott egész vállalkozással együtt történő/ elidegenítéséből, vagy egy ilyen állandó berendezésnek az elidegenítéséből elérnek, ebben a másik Államban adóztatható.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajók vagy légijárművek és az ilyen tengeri hajók vagy légijárművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol az ilyen vagyon a 22. cikk 3. bekezdése értelmében adóztatható.

4. Az a nyereség, amely

/a/ olyan részvények /más, mint a másik Államban levő elismert tőzsdén jegyzett részvények/ elidegenítéséből ered, amelyek az ebben a másik államban illetőséggel bíró társaság részvénytőkéjében jelentős érdekeltséget képviselnek, és amely részvényeknek az értéke főleg az ebben a másik Államban fekvő ingatlan vagyonból származik;
vagy

/b/ a másik Állam jogszabályai szerint létesített személyi társaságban, célvagyonban vagy hagyatékban való jelentős érdekeltség elidegenítéséből ered, amelynek értéke főleg ebben a másik Államban fekvő ingatlan vagyonból származik,

ebben az Államban adóztatható. E bekezdés céljaira, az "ingatlan vagyon" kifejezés magában foglalja az /a/ pontban említett társasági részvényeket, vagy a /b/ pontban említett érdekeltséget valamely személyi társaságban, célvagyonban vagy hagyatékban, de nem foglal magában más vagyont, mint a bérelt ingatlant, amelyben a társaság, személyi társaság, célvagyon vagy hagyaték üzleti tevékenységét folytatja.

5. Amennyiben az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a társaság egyesülése, átalakítása, beolvadása, szétválása vagy más hasonló művelet során vagyont idegenít el, és az ezzel az elidegenítéssel kapcsolatos nyereséget vagy jövedelmet adózás szempontjából nem ismerik el ebben az Államban, ha a vagyont megszerző személy azt kéri, a másik Állam illetékes hatósága hozzájárulhat a számára megfelelő feltételek mellett ahhoz, hogy az ilyen vagyonnal kapcsolatos nyereségnek vagy jövedelemnek adózási szempontból ebben a másik Államban való elismerését elhalasszák, a megállapodásban meghatározható időpontig és feltételekkel.

6. Az 1., 2., 3. és 4. bekezdésben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

7. A 6. bekezdés rendelkezései nem érintik az egyik Szerződő Államnak azt a jogát, hogy saját jogszabályai szerint megadóztassa az olyan vagyon elidegenítéséből származó nyereséget, amelyet egy olyan természetes személy élvez, aki a másik Szerződő Államban illetőséggel bír és a vagyon elidegenítését közvetlenül megelőző hat év alatt bármikor illetőséggel birt az először említett Államban, kivéve, ha ez a vagyon soha nem képezte a természetes személy tulajdonát, amikor az először említett Államban illetőséggel birt.

14. cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban állandó berendezéssel rendszeresen rendelkezik. Amennyiben a személy ilyen állandó berendezéssel rendelkezik vagy rendelkezett, a jövedelem a másik Államban adóztatható, de csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó berendezésnek tudható be.

2. A "szabad foglalkozás" kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18. és 19. cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasznló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, az azért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha a kedvezményezett a másik Államban az adott naptári évben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időszakban nem tartózkodik összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban, és vagy

/a/ nem haladja meg az adott naptári évben a másik Szerződő Államban kapott térítés az ötezer kanadai dollárt / \$ 5.000 / vagy annak magyar pénzneben kifejezett ellenértékét; vagy

/b/ a térítést olyan munkaadó fizeti, vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik államban, és az ilyen térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó berendezése viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés ebben az Államban adóztatható.

16. cikk

Igazgatótanácsi térítés

Az igazgatótanácsi térítés és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló szervének tagja, ebben a másik Államban adóztatható.

17. cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 7., 14. és 15. cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró előadóművész, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész, vagy zeneművész, vagy sportoló élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben, személyesen kifejtett tevékenységéből származó jövedelmet nem az előadóművésznek vagy a sportolónak magának, hanem más személynek kell betudni, ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. cikk rendelkezéseire, abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejtette.

3. A 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha megállapítást nyer, hogy sem az előadó művész vagy sportoló,

sem az azokkal kapcsolatban álló személyek nem részesednek közvetlenül vagy közvetve az ebben a bekezdésben említett személy nyereségéből.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók az olyan jövedelemre, amely az egyik Szerződő Államban egy nem nyereségérdekeltségű szervezet vagy művészek vagy sportolók által gyakorolt tevékenységből származik, ha az ebben a Szerződő Államban tett látogatást jelentős mértékben közalapokból támogatják és a tevékenységet nem haszonszerzés céljából gyakorolják.

18. cikk

Nyugdíj és járadék

1. Az egyik Szerződő Államból származó nyugdíjak és járadékok, amelyeket a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adózathatók.

2. A nyugdíjak, beleértve a tartásdíjat és más hasonló fizetést, amelyek az egyik Szerződő Államból származnak, és amelyeket a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, abban az Államban is adózathatók, ahonnan származnak, ennek az Államnak a jogszabályai szerint. Mindazonáltal a rendszeres nyugdíjfizetés esetén az így megállapított adó nem haladhatja meg az alábbiak közül a kevesebbet:

/a/ a fizetés bruttó összegének 15 százaléka, és

/b/ az a mérték, amelyet arra az adóösszegre hivatkozással állapítottak meg, amelyet a fizetés kedvezményezettjének másként egy évre kellene fizetnie az év folyamán általa kapott rendszeres nyugdíjfizetések teljes összege után, ha abban a Szerződő Államban birna illetőséggel, ahonnan a fizetés származik.

3. Azok a járadékok, amelyek az egyik Szerződő Államból származnak, és amelyeket a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, abban az Államban is adózathatók, ahonnan származnak, ennek az Államnak a jogszabályai szerint; az így megállapított adó azonban nem haladhatja meg annak a résznek a 10 százalékát, amely ebben az Államban adózatható. Mindazonáltal ez a korlátozás nem alkalmazandó valamely járadékról való lemondásból, a járadék törléséből, visszavásárlásából, eladásából vagy más elidegenítéséből keletkező átalányösszegfizetésekre, vagy bármilyen fajta fizetésekre olyan járadékszerződés keretében, amelynek a költsége egészben vagy részben levonható a szerződést megszerző személy jövedelmének kiszámításánál.

4. Tekintet nélkül az Egyezményben foglaltakra:

/a/ háborus veteránok nyugdíja és járadéka, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, mentes az adó alól ebben a másik Államban olyan mértékben, amilyen mértékben mentes lenne az adó alól akkor, ha azt az először említett Államban illetőséggel bíró személy kapná;

- /b/ a tartásdíj és más hasonló fizetés, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró olyan személynek fizetnek, aki ezután itt adóköteles, csak ebben a másik Államban adóztatható; és
- /c/ az olyan nyugdíjak és járadékok, amelyek az egyik Szerződő Államból származnak, és amelyeket ennek a Szerződő Államnak a társadalombiztosítási törvénye alapján fizetnek, nem adóztathatók a másik Szerződő Államban, feltéve, hogy azok az először említett Államban adómentesek.

19. cikk

Közszolgálat

1. A fizetés, a bér és más hasonló, nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak vagy politikai egységének vagy helyi hatóságának bármely más Államban teljesített szolgálataért, csak ebben az Államban adóztatható. Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben a másik Államban teljesítették és a természetes személy ebben a másik Államban illetőséggel bír, aki:

- /a/ ennek a másik államnak az állampolgára, vagy
- /b/ nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben a másik Államban illetőséggel bíró személlyé.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatos szolgálatért fizetett térítésre. Az ilyen térítésre a 15. és 16. cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

20. cikk

Tanulók

Az az összeg, amelyet olyan tanuló, gyakornok vagy ipari tanuló kap ellátására, tanulmányaira vagy szakmai képzésére, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, vagy most is az, és aki az először említett Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzés céljából tartózkodik, nem adóztatható ebben az Államban, feltéve, hogy ezek a fizetések ezen Államon kívüli forrásokból származnak.

21. cikk

Egyéb jövedelem

1. A 2. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző cikkeiben nem említett jövedelme, bárhol keletkezzen is, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal, ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy ilyen jövedelmet élvez a másik Szerződő Államban levő forrásból, ez a jövedelem abban az Államban is megadóztatható, amelyből származik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint. Valamely hagyatékából vagy célvagyonból származó jövedelem esetében azonban az így megállapított adó, feltéve, hogy a jövedelem abban a Szerződő Államban adóztatandó, amelyben a haszonhúzója illetőséggel bír, nem haladhatja meg a jövedelem bruttó összegének 15 százalékát.

IV. A VAGYON ADÓZTATÁSA

22. cikk

Vagyon

1. Az olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, ebben a másik Államban adóztatható.
2. Az ingó vagyon, amely egy olyan telephely üzemi vagyonának részét képezi, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban rendelkezik, vagy az az ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a másik Szerződő

Államban levő, szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló állandó berendezéséhez tartozik, ebben a másik Államban adóztatható.

3. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajókból és légi járművekből álló vagyon és az ilyen tengeri hajók és légi járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak ebben az Államban adóztatható.

4. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy minden más vagyonrésze csak ebben az Államban adóztatható.

V. A KETTÓS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉNEK MÓDJAI

23. cikk

Kettős adóztatás elkerülése

1. Kanada esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

/a/ A hatályos kanadai jogszabályok azon rendelkezéseinek megfelelően, amelyek a Kanadán kívüli területen fizetett adónak a Kanadában fizetendő adóból való levonására vonatkoznak, továbbá ezen rendelkezések bármely későbbi, azok általános elveit nem érintő módosításoknak fenntartásával, és kivéve, ha a kanadai jogszabályok nagyobb levonást vagy adókedvezményt irányoznak elő, a Magyar Köztársaságban keletkezett jövedelem vagy

nyereség után a Magyar Köztársaságban fizetendő adó levonandó az ilyen jövedelem vagy nyereség után fizetendő kanadai adóból.

/b/ A hatályos kanadai jogszabályok azon rendelkezéseinek megfelelően, amelyek egy külföldi leányvállalat mentesített többletének meghatározására vonatkoznak, továbbá ezen rendelkezések bármely későbbi, azon általános elveit nem érintő módosításoknak fenntartásával, a kanadai adó kiszámításának céljából, egy Kanadában illetőséggel bíró társaság levonhatja adóköteles jövedelmének kiszámításánál a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró külföldi leányvállalat mentesített többletéből kapott osztalékot.

2. A Magyar Köztársaság esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

/a/ Amennyiben a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezései szerint Kanadában adóztatható, a Magyar Köztársaság a /b/ és /c/ pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával ezt a jövedelmet vagy vagyont kiveszi az adóztatás alól.

/b/ Amennyiben a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10. cikk rendelkezései értelmében Kanadában adóztatható, a Magyar Köztársaság levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Kanadában fizetett adónak. Az így levont összeg

azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely a Kanadából származó ilyen jövedelemnek tudható be.

/c/ Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonát képező vagyon ki van véve az adóztatás alól a Magyar Köztársaságban, a Magyar Köztársaság mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére vagy vagyonára történő adómegállapításnál figyelembe veheti a kivett jövedelmet vagy vagyont.

3. E cikk céljaira, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy jövedelme vagy nyeresége, amely az Egyezmény értelmében a másik Szerződő Államban adóztatható, ebben a másik Államban levő forrásokból származónak tekintendő.

VI. KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK

24. cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

2. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a másik Szerződő Államban levő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint az ebben a másik Államban illetőséggel bíró, azonos tevékenységet folytató személyeket.

3. Ez a cikk nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi kötelezettségek alapján olyan egyéni engedményeket, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

4. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró olyan társaságok, amelyek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az először említett Államban illetőséggel bíró más hasonló társaságok, amelyeknek a tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve egy harmadik államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. Ebben a cikkben az "adóztatás" kifejezés az Egyezmény tárgyát képező adókat jelenti.

25. cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül írásbeli kérelemmel fordulhat annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, ismertetve azokat az okokat, amiért az ilyen adóztatás felülvizsgálását kéri. Ezt a kérelmet, ahhoz, hogy elfogadható legyen, arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő két éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezménynek meg nem felelő adóztatáshoz vezet.

2. Ha az 1. bekezdésben említett illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen.

3. Az egyik Szerződő Állam sem növelheti, a belső jogszabályaiban előírt határidők lejárta után, és semmi esetre sem annak az adózási időszaknak a végétől számított öt év után, amelyben a kérdéses jövedelem keletkezett, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy adóalapját olyan jövedelemtételek beszámításával, amelyeket a másik Szerződő

Államban is megadóztattak. A Szerződő Államok adójogszabályaiban foglalt rendelkezések fenntartásával, ez a bekezdés nem alkalmazandó csalás, szándékos mulasztás vagy gondatlanság esetén.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekednek arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatosan felmerülő nehézségeket vagy kétségeket, kölcsönös egyetértéssel megoldják.

5. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tanácskozhatnak egymással arról, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz, és közvetlenül érintkezhetnek egymással az Egyezmény alkalmazása céljából.

26. cikk

Tájékoztatáscsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény rendelkezései illetőleg a Szerződő Államoknak az Egyezményben érintett adóikra vonatkozó belső jogszabályai végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben az általuk előírányzott adóztatás nem elmentés az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak a kapott titkos tájékoztatást ugyanúgy kell kezelnie, mint az ennek az Államnak a belső jogszabályai alapján kapott titkos tájékoztatást, és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak

/beleértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket/ lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény alá eső adók kivetésével vagy beszedésével, ezen adók érvényesítésével, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos fellebbezésre vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok csak ilyen célokra használhatják fel a tájékoztatást. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatást nyilvánosságra lehet hozni.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezendők úgy, mintha azok az egyik Szerződő Államot köteleznék:

- /a/ olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérnek;
- /b/ olyan tájékoztatás adására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhető be;
- /c/ olyan tájékoztatás adására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a nyilvánosságra hozatala ellentmondana a közrendnek /ordre public/.

27. cikk

Diplomáciai képviselők és konzuli
tiszttségviselők

1. Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai képviselők vagy konzuli tiszttségviselők adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön megállapodások rendelkezései alapján őket megilletik.

2. Tekintet nélkül a 4. cikk rendelkezéseire, az a természetes személy, aki az egyik Szerződő Államnak a másik Szerződő Államban vagy egy harmadik Államban levő diplomáciai, konzuli vagy állandó képviseletének a tagja, az Egyezmény céljaira a küldő Államban illetőséggel bíró személynek tekintendő, ha:

/a/ a nemzetközi jog általános szabályaival összhangban jogosult azokra az adózási kiváltságokra, amelyek a fogadó Államban ilyen tagokra alkalmazandók, és

/b/ a küldő Államban a teljes jövedelmére vonatkozó adó tekintetében ugyanolyan kötelezettségek terhelik, mint a küldő Államban illetőséggel bíró személyeket.

3. Az Egyezmény nem alkalmazandó az egyik Szerződő Államban levő nemzetközi szervezetekre, azok szerveire vagy tiszttségviselőire és olyan személyekre, akik egy harmadik Állam vagy államosoport diplomáciai, konzuli vagy állandó képviseletének a tagjai és akiket egyik Szerződő Államban sem terhelnek ugyanolyan kötelezettségek a teljes jövedelmükre vonatkozó adó tekintetében, mint az ezekben az Államokban illetőséggel bíró személyeket.

28. cikk

Vegyes rendelkezések

1. Az Egyezmény rendelkezései nem értelmezendők oly módon, hogy bármiben korlátozzák azt a mentességet, engedményt, jóváírást vagy más levonást, amelyet

/a/ az egyik Szerződő Állam jogszabályai nyújtanak az ezen Állam által kivetett adó megállapításánál; vagy

/b/ az egyik Szerződő Állam által kötött bármely más megállapodás nyújt.

2. Az Egyezmény nem értelmezendő oly módon, hogy megakadályozza Kanadát abban, hogy megadóztassa a Kanadában illetőséggel bíró személy jövedelmébe a Kanadai Jövedelemadó Törvény 91. szakasza értelmében beszámított összeget, vagy mintha megakadályozná a Magyar Köztársaságot abban, hogy hasonló adót vessen ki a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személy jövedelmébe beszámított összegekre.

VII. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

29. cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Államok értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbi vételének időpontja után hatvan nappal lép hatályba és rendelkezései alkalmazandók:

/a/ a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jén vagy az azután fizetett vagy meghitelezett összegekre;
és

/b/ az egyéb adók tekintetében az olyan adózási évekre, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jén vagy azután kezdődnek.

30. cikk

Felmondás

Az Egyezmény meghatározatlan ideig marad érvényben, de bármelyik Szerződő Állam diplomáciai úton, írásban értesítést adhat a felmondásról a másik Szerződő Államnak az Egyezmény hatálybalépésének napjától számított öt éves időszak lejáta után kezdődő bármely naptári év június 30. napján vagy az előtt; ebben az esetben az Egyezmény érvényét veszti:

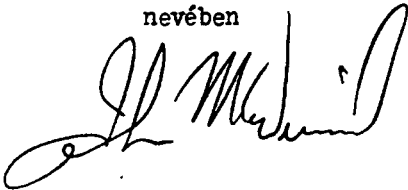
/a/ a forrásnál levont adók tekintetében a következő naptári év január 1-jén vagy az azután fizetett vagy meghitelezett összegekre; és

/b/ az egyéb adók tekintetében az olyan adózási évekre,
amelyek a következő naptári év január 1-jén vagy
azután kezdődnek.

ENNEK HITELELÉUL a kellően felhatalmazott alulírottak az
Egyezményt aláírták.

KÉSZÜLT két eredeti példányban Budapesten, 1992. április
15. napján, angol, francia és magyar nyelven, mindegyik
szöveg egyaránt hiteles.

Kanada Kormánya
nevében

A Magyar Köztársaság Kormánya
nevében

